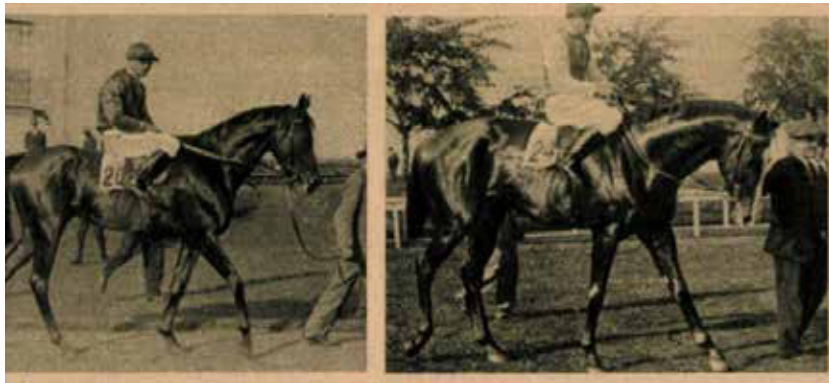

132 ÉVES az Alagi díj

„Hogyan felejthetném el valaha is Alagot?”

Már enyém (Gulyás Béla) és Wotan (Schejbal József) az Alagi díj elnyerése után (1930)

Az Alagi díj (2024, forrás: treattelling.blog.hu)

Gróf Festetics György Link győzelme után
(mellette: gróf Zichy János Géza, Dreher Jenő, Fáy László, 1928)

Szerémy Zoltánnak, a Vígszínház egykor ünnepezt színészének, a lóverseny nagy rajongójának sora kifejezi, mit jelentett Alag neve a lóverseny számára. A méltán híres pályán természetesen „saját” díjat is futottak: 132 évvel ezelőtt alapították az Alagi díjat, amelyet néhány vészterhes évet leszámítva azóta is futnak a zöld gyepen, bár napjainkban már nem Alagon, hanem a Kincsem Parkban. E rangos díj értékes minden olyan lovasnak, aki már elnyerte, és oly nagyon vágnak rá, akik érte futnak.

AZ ELSŐ ALAGI DÍJAT 1893-BAN, két évvel az új lóversenypályán megrendezett első versenyt követően futották. A hagyományosan május végén-június elején megrendezett galopp versenyszám távolsága 2000 méter, és csak hároméves versenylovakat indíthattak tulajdonosaik. A verseny összdíjazása eredetileg 30.000 pengő volt.

Mindjárt az első alkalommal botrány keveredett, mert a Festetics istálló fenékpusztai ménéséből származó két lovát, Cullodent és Duncan-t is indította. Utóbbi volt a favorit, mégis előbbi nyerte a díjat. A közönség némi szélhámoságot és átverést sejtett, nagy volt a felháborodás. Egy ifjú újságírónak, Pálmai Henriknek azonban jó ötlete támadt a probléma megoldására. Azt javasolta, hogy a jövőben, ha egy istálló egy futamban több lovat is indít, minden ló számítsa egy tétfogadásnak. Ez azt jelentette: bármelyik ló nyer, a nyerőkvótát fizessék ki neki. A Magyar Lovaregylet titkára, dr. Magyar László elfogadta a javaslatot, mert úgy érezte, ezzel biztosítható a versenyek és a fogadások tisztasága. A közönség örömmel fogadta a változtatást.

A díj történetében nagy változást jelentett, hogy 1921-től megrendezik a 2400 méteres Magyar Derby-t, amelynek szinte előszobája lett az Alagi díj,

amelyet végigizgulva a szakemberek és a közönség is felmérhette az idényben esélyes lovak fizikai állapotát, a zsokék felkészültségét. „A májusi lovaregyleti versenyek utolsó napján, pünkösd hétfőjén futották le az Alagi díjat, a derbyk előpróbáját” – írta a Pesti Napló 1929 májusában. Kétféle mondas is divatba jött: az egyik szerint a favoritok közül az, aki megnyeri az Alagi díjat, nem győz majd a derbin. A másik éppen ellenkezőleg, azt állította, hogy az alagi zöld gyepen diadalmaskodó ló szép eséllyel indul a derbigyőztes címért is. A díj több mint 130 éves történetében természetesen mindkettőre volt példa. Bár sokan azt mondták, hogy az 1896-ban alapított Király (Millenniumi) díj rangosabb, mint az Alagi, utóbbi mégsem veszített jelentőségéből.

Az Alagi díj olyan várákosásokkal párosult, amelyek a magyar és a nemzetközi lósport, politikai és gazdasági élet legjelentősebb szereplőit is e Dunaparti kis településre vonzották. 1930-ban még női divatbemutatót is tartottak a díj után, amelyet széleskörű érdeklődés övezett. Az első húsz évben jobbra amerikai és más külföldi zsokék ültek az Alagi díj győztes lovainak nyergeiben, később azonban mind nagyobb szerephez jutottak a magyar lovasok.

Érdekes, a díj történetében egyedülálló helyzet alakult ki 1930-ban, amikor holtversenyben nyertek gróf Wenckheim Dénes Wotan (zsoké: Schejbal József), illetve Schiffer Miksa Már enyém (zsoké: Gulyás Béla) nevű lovai. A korabeli sajtó szerint a 20.000 pengő összdíjazású futam favoritja a Nemzeti Hazafi-díj győztese, Már enyém volt. „A verseny lefolyása bumli színezetű [értsd: dögös] volt, mert az egész mezőny közönséges vadászgáloppban haladt az egyenesig. Itt Wotan áll az élre, de a táv után Már enyém is felzárkózott s e két ló holtversenyben érte el a célkarikát. Különösebb küzdelemről nem lehet szó, mert Már enyém lovasa tele kézzel lovagolt s Gulyás mester a kitűnő Tamar ménnel ez alkalommal is körülbelül ugyanazt a lovaglást produkálta, mint tavaly Millikével szemben. Annál nagyobb dicséret illeti Schejbalt, ki Wotan a legnagyobb eréllyel lovagolva, holtversenyt csikart ki.”

Az Alagi díjat 1945 és 1947 között nem rendezték meg, de 1948 óta ismét része a lósport versenynaptárának.

DR. KERESKES DÓRA
GYŰJTEMÉNYVEZETŐ
RÉVÉSZ ISTVÁN
HELYTÖRTÉNETI GYŰJTEMÉNY